

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.321/2012/41. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. április hó 10. napján és 2013. április hó 24. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. április 19. napján kelt 7.B.838/2010/174. számú ítéletét **megváltoztatja**.

I. r. és VII. r. vádlottak 1./ tényállási pontban foglalt cselekményének minősítésénél a Btk. 175/B § (1) bek. (2) bek. b), illetve (3) bek. b/1-2. és a (4) bek. a) pontjára utalást mellőzi.

II. r. III.rendű vádlott III. r., IV. r., V. r. és VI. r. vádlottak bűnösségének megállapítását a társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntetében [Btk. 175. § (1), (3) bekezdés a) pont] mellőzi.

E vádlottak esetében az 1./ tényállási pontban foglalt cselekményük minősítésénél a Btk. 175/B § (3) bek. b/1-2. pontjaira utalást mellőzi.

I. r., II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottak szabadságvesztésének és mellékbüntetésének tartamát 5-5 (öt-öt) évre, I. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönre enyhíti.

VI. r. vádlott büntetését 2 (kettő) év 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre, mellékbüntetését 3 (három) év közügyektől eltiltásra enyhíti.

VII. r. vádlott büntetését 3 (három) év 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre, mellékbüntetését 3 (három) év közügyektől eltiltásra enyhíti.

VIII. r. vádlott büntetését 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtását 3 (három) év próbaidőre felfüggeszti.

A próbaidő tartamára pártfogó felügyeletét rendeli el.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi.

Az elsőfokú ítéletben elkobozni rendelt ékszerekre vagyoneklobzást rendel el.

VII. r. vádlott lakcíme: yxyxy

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I. r., II. r., III. r., IV. r., V. r., VI. r. VII. r. és VIII. r. vádlottakra** nézve helybenhagyja.

A I. r., II. r., III. r., IV. r., VI. r. és VII. r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig, míg V. r. vádlottnál az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2012. április hó 26. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban felmerült 189.560 (Egyszáznyolcvankilencezer-ötszázhatvan) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2012. április 19. napján kelt 7.B.838/2010/174. számú ítéletében I. r. és VII. r. vádlottakat 2-2 rb. emberkereskedelem büntetében, melyekből előbbi vádlott egy esetben társtettes, utóbbi személy egy cselekménynél bűnsegéd; 2-2 rb. személyi szabadság megsértésének büntetében mint társtetteseket és kitartottság büntetében;

II. r., III. r., IV. r., V. r., VI. r. vádlottakat 2-2 rb. emberkereskedelem büntetében és személyi szabadság megsértésének büntetében mint társtetteseket;

VIII. r. vádlottat emberkereskedelem büntetében, 2 rb. személyi szabadság megsértésének büntetében mint társtettet és kitartottság büntetében mondta ki bűnösnek.

E cselekmények miatt I. r. vádlottat 7 év 6 hó fegyházbüntetésre, 8 év közügyektől eltiltásra;

II. r. vádlottat 7 év fegyházbüntetésre, 8 év közügyektől eltiltásra;

III. r. vádlottat 6 év 6 hó fegyházbüntetésre, 8 év közügyektől eltiltásra;

IV. r. vádlottat 6 év 6 hó fegyházbüntetésre, 8 év közügyektől eltiltásra;

V. r. vádlottat 6 év 6 hó fegyházbüntetésre, 8 év közügyektől eltiltásra;

VI. r. vádlottat 5 év 6 hó fegyházbüntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra;

VII. r. vádlottat 6 év 6 hó fegyházbüntetésre, 8 év közügyektől eltiltásra;

VIII. r. vádlottat 2 év 6 hó börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

III. r. vádlottnál a Nyíregyházi Városi Bíróság által kiszabott 4 hó fegyházbüntetés;

IV. r. vádlottnál a Nyíregyházi Városi Bíróság által kiszabott 1 év 2 hónap börtönbüntetés;

VII. r. vádlottnál a Fővárosi Törvényszék által kiszabott 6 hónap börtönbüntetés végrehajtásának elrendeléséről is határozott.

Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, valamint az egyéb járulékos kérdésekről.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, ellene I. r., II. r., III. r., IV. r., V. r., VI. r., VII. r. és VIII. r. vádlottak és védőik jelentettek be fellebbezést, elsősorban felmentésért, másodlagosan enyhítésért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.638/2010/22. számú átiratában az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállást a másodfokú eljárásban is irányadónak tekintette, erre figyelemmel nem tartotta megalapozottnak a

felmentésért bejelentett fellebbezéseket. Álláspontja szerint a vádlottak cselekménye ugyanakkor enyhébben minősül annyiban, hogy az irányadó tényállás alapján I. r. és VII. r. vádlottak nem szereztek tudomást arról, hogy eladói ZZ a személyi szabadságától megfosztva bocsátották áruba. E vádlottak cselekménye ezért a Be. 175/B. § (1), (2) bekezdés d.) pontja szerinti közösülés céljából elkövetett emberkereskedelem büntettének minősül. Emellett az eladói oldalon kettős értékelést jelentett a minősített emberkereskedelem büntette mint összefoglalt bűncselekmény mellett a személyi szabadság megsértése büntettének halmazatban értékelése. Ezért II. r., III. r., IV. r., V. r. és VI. r. vádlottakkal szemben az 1 rb. társtettesként, aljas indokból elkövetett személyi szabadság megsértésének büntetében a bűnösség megállapítását mellőzni indítványozta, mert a vádlottak e cselekménye egységesen az emberkereskedelem büntette minősített eseteként értékelendő.

A minősítés változásai I. r. és VII. r. vádlottak büntetés-végrehajtási fokozatára hatnak ki, esetükben ez a Btk. 43. § a.) pontja alapján nem fegyház, hanem börtön. Egyebekben a büntetés kiszabása indokainak korrekciója mellett az előbbi változtatásokkal az elsőfokú bíróság ítéletének azzal történő helybenhagyását indítványozta, hogy a lefoglalásra került arany ékszerek vagyonelekobzását tartotta indokoltnak a fellebbviteli főügyészség.

VI. r. vádlott fellebbezését utóbb írásban megindokolva kérte annak mellőzését, hogy az emberkereskedelmet erőszakkal, illetve megfélemlítéssel követte el. Emellett tagadta, hogy részt vett volna XY eladásában.

IV. r. vádlott élettársa, PP is beadvánnyal fordult a másodfokú bírósághoz. Ebben felhívta a figyelmet arra, hogy „I.r. vádlott és társai nem követtek el semmiféle emberkereskedelmet, személyi szabadság korlátozást és a sértettek nem voltak félrevezetve”. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság előtt megtartott tárgyalást követően IV. r. vádlott JJ-vel együtt hozta haza autóval XY-t és ZZ-t. Út közben megkérdezték utóbbi személytől, hogy „miért nem mondta el az igazat a bíróságon?”. Erre a tanú azt válaszolta, hogy azért, mert félt a bírótól, attól, hogy letartóztatják. A vádlott élettársa erre figyelemmel kérte JJ tanúkénti kihallgatását. Beadványához mellékelte egy DVD-t, amely a sértettekkel folytatott beszélgetésről készült kép- és hangfelvételt tartalmaz.

A másodfokú bíróság a nyilvános ülés keretein kívül lehetőséget biztosított a vádlottaknak, védőknek és az ügyésznek a kérdéses DVD megtekintésére. A felvétel megtekintését követően a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 638/2010/31. számú indítványa szerint az nem tartalmazott olyan releváns információt, amely az ügyészség részéről bizonyítási indítvány megtételét indokolná. A korábbi, 30. alszámon eljuttatott, a felvétel megtekintését megelőzően tett bizonyítási indítványában írtakat az ügyész nem tartotta fenn.

A vádlottak és védőik bizonyítási indítványukban a felvétel tartalmának pontos megállapítását, ennek keretében a beszélgetés jobb hallhatósága érdekében annak

szakértő által történő kitisztítását; ZZ és XY ismételt tanúkenti kihallgatását, valamint „... pásztor, egyházfő” tanúkenti meghallgatását indítványozták.

A bizonyítási indítványok elutasítását követően I. r. vádlott védője perbeszédében vitatta az emberkereskedelem többszörös minősülésének, illetve a személyi szabadság megsértésének a megállapíthatóságát. Felhívta a figyelmet az elsőfokú bíróság által elutasított bizonyítási indítványára, mely arra irányult, hogy a sértettek önkéntesen végeztek prostitúciós tevékenységet a vádbeli időszakban. Erre is tekintettel a személyi szabadság megsértése mellett a 2 rb. emberkereskedelem büntette miatt emelt vád alól is felmenteni kérte védencét.

II. r. vádlott védője csatlakozott védőtársa perbeszédéhez. Felhívta a figyelmet II. r. vádlott és ZZ közötti szerelmi viszonyra, melyet a vádlott szüntetett meg. ZZ sértett mindent megtett a visszaszerzése érdekében, ezért jelentette fel a vádlottat. Ehhez képest a sértett saját döntése eredményeként folytatott prostitúciós tevékenységet, és a személyi szabadságában sem volt korlátozva, amikor Budapestre menet két ismeretlen férfivel is szexuális kapcsolatot létesített. ZZ több levélben elismerte, hogy szerelemfáltásból, bosszúból terhelte védencét. Fóton a sértettek egy őrizetlen ingatlanban laktak, ott italoztak, buliztak. Nem fedte a valóságot, hogy ZZ a vádlottaktól félt; ezzel szemben attól tartott, hogy letartóztatják, vagyis a bíróságtól félt. Ugyanez vonatkozik XY-ra is, akit nem kellett a „munkavállalásra” kényszeríteni. Elsődlegesen ezért az emberkereskedelem és a személyi szabadság megsértése miatt emelt vád alóli felmentésre tett indítványt. Bűnösség megállapítása esetén a kiszabott enyhítését kérte.

III. r. vádlott védője vitatta a személyi szabadság korlátozásának megállapíthatóságát, mivel az elsőfokú ítélet e körben ki sem tért III. r. vádlott cselekvőségére. Az irányadó tényállás szerint ugyanis nem valósult meg a személyi szabadság megsértéséhez szükséges erőszak. Kétség kívül volt vita ZZ és II.r. vádlott között, azonban ez a sértett által, két idegen embernek nyújtott szexuális szolgáltatása miatt történt. Ehhez képest III. r. vádlott nem folyt bele ebbe az ügybe, ami csak a sértettre és vádlott-társára tartozott. Védencének csupán arról volt tudomása, hogy ZZ prostitúciós tevékenységből szeretne pénzt keresni. A ... ingatlan kapcsán nem merült fel olyan körülmény, amely III. r. vádlott tevékenységére utalt volna. Értékelés nélkül maradt az eljárás során a ZZ által írt levelek szövegének értelmezése, melyben féltékenységére, valamint a sajnálkozására utalt, mivel „befektítette” II. r. vádlott mellett védencét is. A Budapestre történő fuvarozás alatt nem került bizonyításra III. r. vádlott cselekvősége, így nem nyert igazolást e vádlott bűnelkövetői minősége. Összességében a vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését kérte.

IV. r. vádlott védője elsősorban védenccé felmentését, másodsorban a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését kérte. Álláspontja szerint nem nyert bizonyítást, hogy ZZ-t akarata ellenére hozták Budapestre, és itt szándéka ellenére folytatott volna prostitúciós tevékenységet. XY szállításában IV. r. vádlott nem vett részt, e tekintetben az elsőfokú bíróság helytelenül következtetett bűnösségére. A

megtekintett DVD felvétel azt bizonyítja, hogy a két sértett a vádlottakkal együtt utazott mindenféle kényszer nélkül.

V. r. vádlott védője ugyancsak elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében tartotta fenn a fellebbezését. Előbbi indítványát azzal támasztotta alá, hogy II. r. vádlott és ZZ közötti rossz viszony vezetett a sértett bosszúállásához, ami feljelentés megtételében nyilvánult meg. Egyebekben a sértettek életútjának levezetése tekintetében - akik nem ismerték védencét; XY még csak nem is látta őt - csatlakozott védőtársaihoz. Enyhítésre irányuló indítványában felhívta a figyelmet arra, hogy az ítélet belső arányossága nem helytálló.

VI. r. vádlott védője csatlakozott a védőtársai által elmondottakhoz. Felhívta a figyelmet arra, hogy védenca a nyomozás során beismerő vallomást tett, melyet később visszavont; ZZ sérelmére az autóban nem történt erőszak a vádlottak egybehangzó vallomása szerint; XY sértett elleni cselekménynél pedig védenca ott sem volt. Amennyiben a másodfokú bíróság nem látná megalapozottnak e vádlott felmentését, másodlagosan felhívta a figyelmet az eljárás során felmerülő enyhítő körülményekre, ez esetre az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés mérséklését indítványozta.

VII. r. vádlott védője is fenntartotta az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett jogorvoslatot. Vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított valóságát, ezen felül a büntetés kiszabása körében értékelendőnek tartotta, hogy létezik olyan kultúrkör, amely semmiféle kivetni valót nem talál a sértett tevékenységében, akivel kapcsolatosan nem bizonyítható kényszerítés, ráhatás, negatív jellegű tevékenység. A másodfokú bíróság mérlegelésére bízta annak megítélését, hogy bizonyos tényállási elemek megvalósulásában vannak olyan személyek, akik nem vettek abban részt, mégis a bűnösségüket állapította meg az elsőfokú bíróság - ez az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolhatja. Felhívta a figyelmet az elsőfokú ítélet álláspontja szerinti ellentmondásaira. Kiemelte, hogy ZZ saját elhatározásából jött Budapestre, prostitúciós tevékenység végzése céljából. A sértett a rendőrségen elmondta, hogy a vádlottak közül kiktől fél, de ezek között nem volt VII. r. vádlott; a sértett állítása szerint a lakás ablakain rácsok voltak, XY szerint viszont nem; a ... és közötti útszakaszon nehéz bárkit is szemmel tartani; a sértettek nem a védencének dolgoztak, tőlük ő pénzt nem kapott. Kérte elfogadni VII. r. vádlott előadását, akinek még bűnsegédi részessége sem állapítható meg ZZ terhére elkövetett cselekménynél, továbbá a személyi szabadság megsértésénél sem.

A 2. pontban VIII. r. beismerő vallomást tett a XY sérelmére elkövetett cselekmény tekintetében. Nem fogadható el ugyanakkor a sértett megvásárlásával kapcsolatos, az elsőfokú ítélet 29. oldalán található okfejtés.

Összességében az 1. vádpontbeli cselekmények alóli felmentését, továbbá a kitartottság büntettének vádja alóli felmentését indítványozta. A maradék 1 rb. emberkereskedelem büntette miatt az elsőfokú ítélet lényeges enyhítését kérte.

VIII. r. vádlott védője álláspontja szerint a vádlott bűnösségét csupán személyi szabadság megsértésében, mint bűnsegédet lehet megállapítani. Kérte figyelembe venni a vádlott javára felmerülő, személyi körülményeiben megnyilvánuló enyhítő körülményeket, ezért a büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

A vádlottak felszólalásukban mindannyian csatlakoztak védőikhez. Nyilatkoztak személyi körülményeikre, érdemben valamennyien az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, egyes bűncselekmények miatt emelt vád alóli felmentésüket, összességében a kiszabott büntetés enyhítését kérték.

A vádlottak közül I. r. vádlott írásban is csatolt felszólalásában felhívta a figyelmet ZZ sértett vallomásában szereplő, álláspontja szerinti ellentmondásokra. E körben kiemelte, hogy a sértett önként már korábban is végzett prostitúciós munkát. Ehhez képest nem fedi a valóságot, hogy félt volna a vádlottaktól, akik közül II. r. vádlottba szerelmes volt; nem igaz, hogy fogvatartották volna, és hogy pénzért adták el. XY Budapestre érkezésekor erősen ittas állapotban volt, I. r. vádlott - nyilatkozata szerint - „féltette őt”, ezért mondta, hogy jobban jár, ha nem megy sehova a lakásból, de egyébként azt nem akadályozta meg: sem vele, sem ZZvel szemben nem alkalmazott erőszakot. Erre utal az a körülmény is, hogy a rendőri igazoltatás során a sértettek nem hivatkoztak ilyenre. Védőjéhez hasonlóan a kitartottság büntette kivételével felmentésére tett indítványt.

III. r. vádlott felszólalásához ugyancsak csatolta írásos nyilatkozatát. Előadta, hogy a bírósági tárgyalásra ... „pásztorral”, IV. r. vádlottal és XY-nal együtt autóztak Budapestre; ZZ-t „már letartóztatták a tárgyalás előtt, mivel az eddigi idézések során nem jelent meg”. Hazafelé az út során IV. r. vádlott felelősségre vonta a sértetteket, hogy miért nem mondták el az igazat, erre - a gépkocsiban ekkor már velük utazó - ZZ a bíróra hivatkozott, tőle félt, hogy letartóztatja. E beszélgetést vette fel vádlott-társa a telefonjára. Emlékezete szerint a lányok az autóban azt mondták, hogy ZZ szerelemfáltésból tett terhelő vallomásokat. Fenntartotta bizonyítási indítványát a DVD „kivizsgálása” tekintetében.

IV. r. vádlott felszólalásában nem vitatta, hogy ZZ Budapestre történő felhozatalakor jelen volt a gépjárműben, azonban XY esetében nem volt ott.

VI. r. vádlott kifogásolta, hogy az elsőfokú eljárásban nem volt jelen XY kihallgatásakor, valamint a bíróság nem fogadta el HH vallomását, aki elismerte, hogy ő szállította fel XY-t Budapestre. VII. r. vádlott őt terhelő vallomásával kapcsolatban elmondta, hogy nem tudja miért vallott ellene, valakivel összekeverhette.

Perbeszédében az ügyész az átiratában foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint a másodfokú eljárásban nem merült fel olyan novum, ami az ügyész jogi álláspontjának megváltoztatásához kellett volna vezessen. A felülmérlegelés tilalma folytán az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem támadható, azt az indokolásával a Fővárosi Törvényszék kellően alátámasztotta. Az elsőfokú bíróság

mindenben eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének is. Az egyes vádlottak személyi körülményeiben történt változásokkal indokolt csupán kiegészíteni az elsőfokú bíróság ítéletét.

Az irányadó tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére. A cselekmények minősítése - a Fellebbviteli Főügyészség átiratában írt kivételektől eltekintve - hibátlan. Az átiratban írtak szerint csupán e tekintetben indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását. Erre figyelemmel I. r. és VII. r. vádlottak esetében börtönfokozatú szabadságvesztés kiszabását, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) és 349. § (1) bekezdései alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt valamennyi jogorvoslattal érintett vádlott tekintetében felülbírált.

Megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást. Nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor ZZ és XY sértetteket VI. r. vádlott távollétében hallgatta ki (163. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4 - 28. oldal).

A Be. 281. § (5) bekezdése szerint ugyanis a tárgyalást a szabályszerű idézés ellenére meg nem jelent, szabadlábon lévő vádlott távollétében is meg lehet tartani; a törvényben meghatározott eset kivételével azonban a bizonyítási eljárást nem lehet befejezni. Ugyanezen szakasz (6) és (8) bekezdése szerint a következő tárgyaláson megjelent vádlottnak a távollétében megtartott tárgyalási jegyzőkönyvet ismertetni kell; szükség esetén a bíróság a már kihallgatott tanú megidézését és a vádlott jelenlétében való ismételt kihallgatását rendelheti el.

Az utóbbi előírásnak megfelelően a sértettek meghallgatását követő tárgyaláson az elsőfokú bíróság ismertette a tanúvallomásokat, majd nyilatkoztatta VI. r. vádlottat, védőjét és az ügyészt, hogy kéri-e a tanúk ismételt megidézését. Sem e vádlott, sem mások ilyen tartalmú indítványt nem terjesztettek elő (174. számú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal). Ennek hiányában az elsőfokú bíróságnak nem volt kötelezettsége további eljárási cselekményt foganatosítani e körben.

Az elsőfokú bíróság által folytatott más eljárási cselekmények mellett ez az eljárása sem eshet kifogás alá. VI. r. vádlott az előbbiek szerint az elsőfokú eljárás során maga sem kérte azt, hogy a sértetteket - immár a jelenlétében - a Fővárosi Törvényszék ismételten kihallgassa. Így az erre történő utólagos hivatkozása nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság nem csupán a sértettek meghallgatásánál, hanem az egyéb bizonyítási cselekmények foganatosítása tekintetében is eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének. Eljárása során megidézte és kihallgatta mindazokat a tanúkat, ismertette azokat az okiratokat, melyek a tényállás megállapítása szempontjából el nem mellőzhető jelentőséggel bírtak. Az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás megalapozott, és mentes a Be. 351. § (2) bekezdés a - d.) pontjában írt hibáktól és hiányosságoktól.

Az elsőfokú bíróság által megállapítottak csupán egyes vádlottak személyi körülményei - elsősorban releváns elítéléseik - tekintetében szorultak pontosításra a következők szerint:

- I. r. vádlottat a 2003. május 25. napján elkövetett lopás bűntette miatt a Siófoki Városi Bíróság 4.B.229/2003/2., illetőleg a Somogy Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 2.Bf.565/2003/6. számú ítéletével mint többszörös visszaesőt 1 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. E szabadságvesztéséből 2005. augusztus 5. napján szabadult.
- V. r. vádlott az elsőfokú bíróság ítélete meghozatalát követően 2012. április 26. napjáig volt előzetes letartóztatásban. 2012. április 27-től jelenleg is a Nyíregyházi Városi Bíróság 17.B.915/2008/2. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetését tölti, melynek végrehajtását a Nyíregyházi Városi Bíróság 39.B.2360/2010/10. számú ítéletével rendelte el.
- Az előbbi vádlotton kívül I. r., II. r., III. r., IV. r., VI. r. és VII. r. vádlottak az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a jelen eljárás tárgyát képező ügyben vannak előzetes letartóztatásban.
- VII. r. vádlott szakápoló szakképzettséggel rendelkezik, korábbi élettársával VIII. r. vádlottal e kapcsolata megszakadt, jelenlegi élettársa LL. Tartózkodási helye mostani élettársa lakásán van (a vádlott másodfokú nyilvános ülésen személyi körülményei tekintetében tett nyilatkozata).

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének mindenben eleget téve adta okát, hogy a történeti tényállásban mely tényköörülményeket, milyen okból rögzített, illetve miért nem fogadta el a vádlottak védekezését. Ahogyan azt az elsőfokú bíróság kellő részletességgel ismertette, az 1. tényállás tekintetében lényegében a vádlottak sem vitatták azt, hogy ZZ sértettet eladták I. r. vádlottnak, melyben közreműködött VII. r. vádlott. Márpedig önmagában az emberkereskedelem megállapítása szempontjából annak nincs jelentősége, hogy e cselekmény során erőszakot, fenyegetést, megfélemlítést alkalmaztak-e, avagy a sértettet a személyi szabadságától megfosztották volna. A felsoroltakra tekintettel ugyanis csupán a cselekmény súlyosabb minősülése állapítható meg, de a cselekmény alapesete szempontjából e körülményeknek nincs jelentősége. E tekintetben a másodfokú bíróság mindenben egyetértett az elsőfokú bíróság által az ítélet 32. oldal 2. bekezdésében megfogalmazott megállapításával.

Azt is helytállóan rögzítette viszont az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottak nem csupán az emberkereskedelem alapesetének elkövetési magatartását valósították meg az előbbi sértett tekintetében. Tisztában voltak ugyanis azzal, hogy ZZ eladására fajtalanság, illetve közösülés céljából került sor.

E sértett szempontjából ugyanakkor nem csak e minősítő körülmény áll fenn, hanem az eladási oldalon résztvevők megsértették ZZ sértett személyi szabadságát is. Az irányadó, helyes tényállás megállapítása során ugyanis nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a sértett tudatállapota tekintetében rögzítette, hogy a gépjárműbe

történt beszállást követően meggondolta magát és kérte a vádlottakat, hogy engedjék kiszállni, melyet a gépkocsiban ülők a II-VI. r. vádlottak nem engedtek (elsőfokú ítélet 13. oldal 1 - 2. bekezdés). Az itt rögzítettekből ugyanakkor az is kitűnik, hogy e vádlottak semmiféle erőszakot nem tanúsítottak a sértettel szemben: a tényállás megfogalmazása szerint „arról győzködték őt, hogy neki is jó lesz”, illetve „azt mondták, hogy ne csináljon hülyeséget”. E megállapításoknak a személyi szabadság korlátozásának, illetve az erőszak kifejtésének hiánya szempontjából azért is van jelentősége, mert e körülmények kihatással vannak a cselekmény minősítésére.

Helytállóan észrevételezte az ügyész, hogy az irányadó tényállásból az is következik, hogy a sértett megvételekor I. r. és VII. r. vádlottak nem bírtak tudomással ZZ személyi szabadságának korlátozásáról. Ezt az elkövetési magatartást a vádlottak az emberkereskedelmet megvalósító elkövetést, a sértett megvásárlását követően fejtették ki, melyet az elsőfokú bíróság - helyesen - ugyancsak rögzített a tényállásban (13. oldal 7. bekezdés - 14. oldal 2. bekezdés; 14. oldal 4. bekezdés). A tényállás e tekintetben nem csupán ZZ megvásárlói, hanem - az ebben egyébként részt nem vevő - VIII. r. vádlott tekintetében is irányadó megállapításokat tartalmaz.

Abban a kérdésben sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak vallomását cáfoló sértetti előadásnak adott hitelt, melyet a lakásról készült külső felvételek is alátámasztottak. A felvételeken jól láthatók az ablakon található rács (nyomozati iratok 677. oldal, 8, 11. és 12. számú fényképek). Ennek hiányára való védői hivatkozás ezért nem megalapozott.

XY, LL sértett tekintetében sem látott okot a másodfokú bíróság a rögzítettől eltérő tényállás megállapítására. A Fővárosi Törvényszék bizonyítékokat értékelő tevékenysége e tekintetben is helytálló. Nem tévedett ugyanis az elsőfokú bíróság, amikor ugyanazon öt személy elkövetői minőségét állapította meg, mint a ZZ sérelmére elkövetett cselekmény esetében. Kétség kívül e tényállási részben IV. r. és VI. r. vádlottak tagadták, hogy egyáltalán jelen lettek volna a sértett Budapestre történő felhozatalakor; XY LL pedig négy férfi gépkocsiban tartózkodásáról tett említést (35. oldal 1. bekezdés).

A vádlottak védekezésével szemben az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott II. r. vádlott IV. r. vádlottat terhelő vallomására (21. oldal utolsó bekezdés). E vádlott a nyomozás során elmondta, hogy IV. r. vádlott is részt vett utóbbi sértett Budapestre szállításában (877. oldal).

Ugyancsak megalapozott VI. r. vádlott védekezésével szemben a törvényszék hivatkozása VII. r. vádlott nyomozati vallomására (elsőfokú ítélet 28. oldal 2. bekezdés). VII. r. vádlott a VI. r. vádlottat terhelő vallomását a szembesítésük során is fenntartotta: „Szemedbe mondom, hogy második alkalommal emlékezetem szerint öten lehetettek fenn, rád emlékszem... LL-t hozták”. VI. r. vádlott tagadására az előbbieken kívül azzal tartotta fenn vallomását, hogy „abból, ha

beterhellek téged, szerinted nekem jobb lesz?" (nyomozati iratok 1443 - 1445. oldal).

Ellenben megalapozatlan VI. r. vádlott hivatkozása HH tanúra. Nevezett tanú a bírósági kihallgatásakor nem az eljárás tárgyát képező történéssel kapcsolatosan nyilatkozott egy budapesti benzinkúti találkozóra (142. számú tárgyalási jegyzőkönyv 7. oldal), majd ZZ bírósági kihallgatása kapcsán ugyancsak egy pesti autós utazásra (ugyanott). Ehhez képest nem bír jelentőséggel, hogy vallomásaiban ezt követően elvállalta XY LL-nak ugyancsak Budapestre történő szállításában is a részvételét.

A vádlottak közül III. r. vádlott elismerte XY LL-val kapcsolatos cselekvőségét. E vádlott a nyomozati iratok 997. oldalán társai közül VI. r. vádlott kivételével valamennyijükre terhelő vallomást tett. Ezzel az előadásával cáfolta a bűncselekmény elkövetését tagadó IV. r. vádlott védekezését, egyben alátámasztotta az elsőfokú bíróságnak V. r. vádlott cselekvőségével kapcsolatos megállapításait.

XY LL-nak a személyi szabadságát a másik sértetthez hasonlóan ugyancsak korlátozta, de I. r., VII. r. és VIII. r. vádlottak. A Budapest ...utcai lakásban, illetve a ... számú főúton e személy elleni bűncselekmény elkövetésénél helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság e sértett vallomására az előbbi vádlottak tagadásával szemben. Sem az ellene, sem pedig ZZ ellen elkövetett cselekménynél nem képezte sem a vád, sem az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részét a sértetteknek egy másik helyszínen, bizonyos főtí lakásban való kényszerű tartózkodása. Ezért az ennek meglétét tagadó, ezzel ellentétben az itteni szabad lakhatásukat taglaló védői észrevételek közömbösek, mivel nem a cselekmény elkövetése szempontjából jelentőséggel bíró bűncselekmény-helyszínre vonatkoztak.

Végül a kitartottsággal kapcsolatos cselekménynél is helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság a két sértett I. r. VII. r. és VIII. r. vádlottakat terhelő vallomásaira.

Összességében megállapítható, hogy a vádlottak és védőik az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást támadó hivatkozásai nem megalapozottak. A Be. 351. § (1) alapján *a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak [323. § (3) bek.], és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.* Fellebbezésükben sem a vádlottak sem pedig a védők nem állítottak új tény, vagy bizonyítékot. Kétség kívül az ügyben nem szereplő személy -IV. r. vádlott élettársa, PP - által becsatolt DVD-vel kapcsolatosan vádlottak és védők utóbb már hivatkoztak erre az új bizonyítékokra, erre tekintettel további bizonyítás foganatosítását indítványozták. Ezt az indítványt azonban a másodfokú bíróság a következők miatt nem találta megalapozottnak.

Az azt készítő IV. r., továbbá III. r. vádlottak hivatkozása szerint is a felvétel a sértettek elsőfokú bíróságon történt meghallgatását követően, a hozzájárulásuk nélkül készült. A hivatalos eljárás keretein kívül, évekkel a vád tárgyát képező bűncselekmények után, a sértetteknek a törvényes jogkövetkezményre történő kioktatás mellőzésével tett nyilatkozata nem tekinthető olyannak, amely cáfolhatná az eljárás során, hivatalos keretek között tett vallomásukat. Ahogyan arra az elsőfokú bíróság is helyesen hivatkozott, a sértettek a bírósági szakban nem vonták vissza a nyomozás során tett, vádlottakat terhelő vallomásukat: mind ZZ, mind pedig XY LL fenntartották korábbi előadásukat (34. oldal 4. bekezdés és 36. oldal 6-8. bekezdés). Ilyen körülmények között nyilvánvalóan nem bír jelentőséggel a IV. r. vádlott által illegálisan készített amatőr felvételen rögzített beszélgetés során tett nyilatkozatuk.

Annak valósága esetén, ha a sértettek a vádlottakkal folytatott beszélgetés során valóban „visszavonták” az őket terhelő előadásukat, sincs ok a sértettek eljárás során tett vallomásai hitelének megkérdőjelezésére. A „visszavonás” körülményei - különösen az, hogy arra akkor került sor, amikor a sértettek egy gépkocsiban utaztak az ellenük korábban bűncselekményt elkövető személyekkel - kizárják a befolyástól mentes előadás megtételét. A gépkocsiban elhangzottaknak ezért az ügy megítélése szempontjából semmilyen jelentősége nincs.

A másodfokú bíróság ezért nem tartotta indokoltnak a sértettek ismételt, továbbá tanúkénti kihallgatását, a felvétel szakértő általi „kitisztítását” és másodfokú tárgyaláson történő lejátszását. E bizonyítéktól ugyanis nem várható a tényállásnak az elsőfokú bíróság által megállapítottól gyökeresen eltérő olyan módosulása, amely a vádlottak felmentésére, cselekményeik enyhébb minősítésére vezet.

Az irányadó tényállásból helytállóan következtetett az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére és cselekményeiket nagyobb részt helyesen minősítette. Nem mellőzhető ugyanakkor annak rögzítése, hogy a Btk. 2. § első mondata alapján a cselekmény elkövetése idején hatályos törvény az irányadó azok elbírálásánál.

A másodfokú bíróság egyetértett azonban a fellebbviteli főügyészség álláspontjával ZZ sértett eladásával kapcsolatos cselekmény részben téves minősítését illetően. Az e sértett eladását lebonyolító II. r., III. r., IV. r., V. r. és VI. r. vádlottak által megvalósított, a Btk. 175. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő személyi szabadság megsértésének büntette külön bűncselekményként valóban nem értékelhető. Ezen elkövetési magatartásra, mint minősítő körülményre figyelemmel értékelendő súlyosabban a vádlottak emberkereskedelemmel kapcsolatos tevékenysége. Ahogyan arra az ügyész helyesen hivatkozott, ezáltal valósult meg az emberkereskedelem büntettének az a súlyosabban minősülő esete, mely a személyi szabadság megsértésével együtt képez összefoglalt bűncselekményt, és 5-től 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A kétszeres értékelés tilalmába ütközik e mellett a vádlottak bűnösségének kimondása a személyi szabadság megsértésének büntetében is. Ennek megállapítását a felsorolt vádlottak tekintetében mellőzte a másodfokú

bíróság, mely csupán a minősítés változásával, nem pedig a vádlottak felmentésével jár együtt. Utóbbi hiányában nincs a másodfellebbezést, ezáltal a harmadfokú eljárást megalapozó ellentétes döntés az első és a másodfokú bíróság között.

Ahogy arra másodfokú bíróság már utalt, az irányadó történeti tényállás nem tartalmaz arra nézve adatot, hogy a vádlottak erőszakot, fenyegetést, megfélemlítést alkalmaztak volna ZZ-val szemben a sérelmére elkövetett emberkereskedelmet megvalósító cselekménynél. Ennek megnevezésénél az előbbi vádlottak tekintetében ezért a Btk. 175/B. § (3) bekezdés b/1-2. pontjára hivatkozást a másodfokú bíróság a cselekmény minősítése köréből kirekesztette. Cselekményük így is súlyosabban, a Btk. 175/B. § (4) bekezdés a) pontja szerinti emberkereskedelemnek értékelendő, mivel az kétszeres minősítő körülmény fennforogása folytán - személyi szabadságától megfosztott személy sérelmére, fajtalanítás vagy közösülés céljából történt az elkövetés - változatlanul ez a helyes minősítés. Erre figyelemmel nem csupán 1 évtől 5 évig terjedő, hanem az előbbi törvényhelyre figyelemmel továbbra is 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő a cselekményük.

Ugyancsak helytállóan hivatkozott az ügyész arra, hogy ZZ-t megvevő I. r. és VII. r. vádlottaknak az irányadó tényállás szerint nem volt tudomása arról, hogy társaik a sértettet a személyi szabadságától megfosztották. A cselekmény minősítésénél ezért a Btk. 175/B. § (2) bekezdés b) pontjára történő hivatkozást kirekesztette a másodfokú bíróság. Ahogy ezt a társaknál már jelezte, nem került sor e sértettel szemben erőszak fenyegetés, vagy megfélemlítés alkalmazására, így I. r. és VII. r. vádlottak esetében sem indokolt a (3) bekezdés b/1-2. pontjára hivatkozás. E vádlottak cselekménye az 1-5 éves büntetési tétellel fenyegetett, a Btk. 175/B. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés d) pontja szerinti fajtalanítás vagy közösülés céljából elkövetett emberkereskedelem büntetettét valósította meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság által alkalmazott minősítés, a vádlottak elkövetői minőségének felhívása mindannyiuk esetében törvényes, annak módosítására - figyelemmel a történeti tényállás változatlanúságára is - nincs ok.

Az elsőfokú bíróság nagyban-egészében helytállóan sorolta fel bűnösségi körülményeket a büntetés kiszabása körében. VIII. r. vádlott kivételével valamennyi vádlott tekintetében összességében enyhébb minősítést alkalmazott a másodfokú bíróság. Így erre, valamint az elsőfokú bíróság ítélete óta eltelt egy éves időmúlásra figyelemmel nem volt mellőzhető az elsőfokú bíróság által eltúlzottan hosszú időtartamban meghatározott szabadságvesztés mérséklése valamennyi vádlott tekintetében.

A nyomozás során teljes egészében beismerő vallomást tevő VII. r. vádlott, valamint az 1. pontban ugyancsak beismerő vallomást tevő, a hatóság munkáját segítő VI. r. vádlottak tekintetében a fő- és mellékbüntetés enyhítésére nagyobb mértékben került sor. E vádlottak szabadságvesztésének tartamát a másodfokú bíróság 3-3

évvel mérsékelte - melyet a Btk. 43. § a) pontja alapján börtönben kell végrehajtani - a közügyektől eltiltás ehhez igazodó enyhítésével.

II. r., III. r., IV. r., V. r. vádlottak bűnössége foka szempontjából jelentős eltérés nem volt megállapítható. Az elsőfokú bíróság által helytállóan felsorolt enyhítő körülményekre, a minősítés javukra történő megváltoztatására tekintettel esetükben a törvényi minimummal egyező 5 év fegyházbüntetés meghatározását tartotta a másodfokú bíróság indokoltnak. Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartamát ezért vádlottanként másfél-két évvel mérsékelte. A többszörösen büntetett előéletű I. r. vádlottnál viszont - bár enyhébben minősül cselekménye a felsorolt vádlottakénál - a bűnösség foka a büntetési tételnek a halmazati szabályok figyelembe vétele nélküli maximumát indokolja. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság e vádlott büntetését ugyancsak 5 év - esetében az enyhébb minősülés folytán - börtönben [Btk. 43. § a) pont] határozta meg. E vádlottak esetében sem volt mellőzhető a közügyektől eltiltás mellékbüntetés arányos enyhítése.

Az ügyészség nem tette vád tárgyává VIII. r. vádlottal szemben elkövetett bűncselekményeket. Ennek hiányában is nyilvánvaló, hogy e vádlott prostituáltként részben maga is áldozata volt egy, a sértettek ellen elkövetett bűncselekményhez hasonló cselekménynek. A Fővárosi Ítéltábla ezért a büntetését annak egy évvel történő mérséklése mellett 3 évi próbaidőre felfüggesztette a Btk. 89. § (2) bekezdése alapján, a közügyektől eltiltás mellőzésével. E vádlott pártfogó felügyeletét a Btk. 82. § (1) bekezdés d) pontja alapján rendelte el.

A bűncselekmény elkövetéséhez felhasznált pénz ellenértékéül szolgáló, lefoglalt ékszerek pusztá elkobzása helyett azok vagyonelkobzását rendelte el a másodfokú bíróság a Btk. 77/B. § (1) bekezdés d) pontja alapján.

VII. r. vádlott lakcímének rögzítését a nyilatkozata szerint pontosította a másodfokú bíróság a Be. 261. § (1) bekezdésére figyelemmel.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az előbbi részében a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a határozat egyéb, törvényes rendelkezéseit a Be. 371§ (1) bekezdése alapján helybenhagyja.

A vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetését követően előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 99. § (1) bekezdésére figyelemmel számította be a másodfokú bíróság.

A vádlottak és védőik fellebbezése az enyhítésre irányulóan sikerre vezetett, ezért a másodfokú eljárásban valamennyi vádlott védelmével felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (2) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. év április hó 24. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

Dr. Sebe Mária s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 7.B.838/2010/174. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.321/2012/41. számú ítéletében írt változtatással I. r., II. r., III. r., IV.r., V. r., VI. r., VII. r., VIII. r. vádlottak tekintetében **2013. év április hó 24. napján jogerős** és VIII. r. vádlott szabadságvesztés büntetése kivételével végrehajtható.

Budapest, 2013. év április hó 24. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

*Kiadmány hitelül:
tiszttviselő*